

Mijmeringen

2-2-2022

Ontwikkeling van het leden aantal van de duivensport

Inleiding

1 februari is altijd het meet moment van het leden aantal NPO. Voor dit jaar zijn we uitgekomen op 14.127 leden. Een achteruitgang van 4% ten opzichte van 2021. Bij de stukken van de Ledenraad zit een overzicht per afdeling en het daaruit resulterende kiesregister voor de Ledenraad. Wat betekent deze achteruitgang van het aantal leden nu voor de duivensport? Deze vraag hield mij bezig de afgelopen week.

Referentie

Het definitieve leden aantal komt bijna exact overeen met de voorspelling van het leden aantal in de opgestelde begroting voor 2022. *Een verrassing was het dus niet.* Zou de NPO lid zijn van het NOC-NSF, waar 77 sportbonden bij zijn aangesloten, dan zouden we qua leden aantal en ledental ontwikkeling een middenmoter zijn. Ik vond met name dat laatste verrassend en het viel me allerszins mee. Opmerkelijk was ook dat een van snelst groeiende sportbonden de sportvisserij is.

Zou deze ledental ontwikkeling doorzetten de komende jaren dan hebben we in 2025 nog circa 12.500 leden en in 2030 nog 10.000 leden. Maar daar valt nog wat aan te doen, het is immers pas 2022! Al met al een mooie aanleiding om de groei paragraaf van het NPO Beleidsplan er nog eens bij te pakken en aan te scherpen.

Geen eenvoudige antwoorden

Het is volstrekt duidelijk dat het stoppen van de leden teruggang een formidabele opgave is zonder eenvoudige antwoorden. Het veeleisende karakter van de duivensport is een serieus obstakel voor zowel behoud als aanwas van leden. Het tijdsbeslag en de niet geringe kosten zijn voor velen een (te) grote hobbel. Uiteraard beleven liefhebbers op hun eigen manier en intensiviteit hun hobby. De een is pas tevreden met topuitslagen, de ander benadert het relaxter. Ondanks dit verschil in beleving is een 'lightversie' van duiven houden niet voor handen. Hierin onderscheidt de duivensport zich van vele andere sporten. Het vormen van combinaties kan een antwoord zijn op het veeleisende karakter van de duivensport. Meer handen maken immers lichter werk.

Om het groeivraagstuk verder te analyseren is het opgesplitst in drie vragen:

1. Hoe houden we liefhebbers zo lang mogelijk aan boord?
2. Welke initiatieven zijn kansrijk om nieuwe leden te werven?
3. Hoe ziet een gezonde duivensport eruit met minder leden dan nu?

1. Hoe houden we liefhebbers zo lang mogelijk aan boord?

Waar duivensport al een veeleisende hobby is moeten we ervoor waken de eisen niet nog verder op te schroeven. De lijst van zaken, welke contraproductief zijn en toch langs zijn gekomen in de laatste paar jaar, is lang. Bestuurlijke onrust, overladen vliegprogramma's, dreigende ECS-

vervangingskosten, onvoldoende aandacht voor eerlijk spel en alsmaar meer eisen aan verenigingen zijn zomaar een paar voorbeelden van hoe het niet moet. Gezonde verenigingen en het sociale gebeuren in de vereniging is het cement wat veel liefhebbers bindt aan de duivensport. Daar zal nog meer de nadruk op dienen te liggen. Uit publicaties van het NOC-NSF bleek dat verreweg de grootste achteruitgang bij sportclubs te wijten was aan de sluiting van club en sport faciliteiten door Corona. Het onderstreept nog eens het belang van de sociale contacten in de vereniging.

2. Welke initiatieven zijn kansrijk om nieuwe leden te werven?

Dit vraagstuk houdt de duivensport al jaren bezig. Soms komt er een initiatief met potentie langs. Zo'n initiatief is de Ladies League. Echtgenotes van duivenliefhebbers werden spontaan lid. Zij waren zeker niet de enigen die enthousiast waren over het initiatief.

Het is vooraf lastig in te schatten welk initiatief kansrijk is en aanslaat. Om in duiventermen te spreken we zullen vele jonge duiven moeten kweken om die ene kampioen te bemachtigen. Er zijn dus veel initiatieven nodig. Dat gaat alleen lukken als we de verenigingen en leden erbij betrekken. De rol van de NPO is vooral een faciliterende, promotionele en ondersteunende rol. De Olympiade 2024 welke we gaan organiseren is een perfecte kapstok om allerhande initiatieven aan op te hangen. En ik werd ook blij van het filmpje van het Klokhuis waar de duivensport op een eigentijdse manier uit de doeken werd gedaan. En tijdens een tv programma waar het boek *Dorus de doffer* werd gepresenteerd zag je de presentatoren met verbazing, zelfs ontzag, praten over de prestaties van onze duiven. Pure promotie voor de sport. Er zijn dus volop kansen onze sport op een positieve manier voor het voetlicht te brengen.

3. Ook een goede toekomst met minder leden

In veel landen is de duivenliefhebbersdichtheid (het aantal liefhebbers per km²) vele malen lager dan in Nederland. In Nederland zijn er 14.000 liefhebbers geregistreerd. In de UK (20.000), Frankrijk (10.000), Duitsland (32.000) vinden we vergelijkbare aantallen. Deze leden zijn echter verspreid over een vele malen groter oppervlak (Bron FCI). Om op eenzelfde dichtheid van liefhebbers te komen als in de ons omringde landen kunnen we in Nederland nog heel wat liefhebbers verliezen. In de landen met een veel lagere dichtheid van duivenliefhebbers is wel degelijk

sprake van een goede sportbeleving. Wie contact heeft met liefhebbers uit deze landen of weleens evenementen in deze landen heeft bezocht zal beamen dat de duivensport er springlevend is. De les uit dit alles? Doemdenken is misplaatst. We zouden eens goed moeten kijken hoe daar de sport wordt beleefd en er lering uit trekken voor onze eigen toekomst. Nieuwe technische mogelijkheden van de volgende generatie ECS-systemen kunnen ook helpen om het makkelijker te maken. Samenvattend; ook met minder liefhebbers is er een gezonde toekomst voor de duivensport.

Gerard van de Aast

Bronnen: Publicaties NOC-NSF, FCI en NPO Beleidsplan 2021